

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂRE

PENTRU CONTROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII

sintagmei „dintr-o perioadă de 12 luni” cuprinsă în art. 10 alin. (3) din Legea nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice, art. 348⁵ alin. (1) și (2) lit. e) din Codul fiscal și art. 184¹ alin. (1) din Codul vamal, în redacția Legii nr. 324 din 23 decembrie 2013 pentru modificarea și completarea unor acte legislative
(termenul de valabilitate al vinietei)
(Sesizarea nr. 47a/2013)

CHIȘINĂU

28 mai 2014

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională, statuând în componența:
DI Alexandru TĂNASE, *președinte*,
DI Aurel BĂIEȘU,
DI Igor DOLEA,
DI Victor POPA,
DI Petru RAILEAN, *judcători*,
cu participarea dlui Eugen Osipov, *grefier*,

Având în vedere sesizarea depusă la 30 octombrie 2013,
înregistrată la aceeași dată, completată la 10 ianuarie și 27 martie 2014,
Examinând sesizarea menționată în ședință plenară publică,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând în ședință plenară închisă,

Pronunță următoarea hotărâre:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea avocatului parlamentar, dna Aurelia Grigoriu, depusă la Curtea Constituțională la 30 octombrie 2013, în temeiul articolelor 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, 25 lit. i) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. i) din Codul jurisdicției constituționale, și completată la 10 ianuarie și 27 martie 2014, pentru controlul constituționalității sintagmei „*dintr-o perioadă de 12 luni*” cuprinsă în articolul 10 alin. (3) din Legea nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice, articolul 348⁵ alin. (1) și (2) lit. e) din Codul fiscal și articolul 184¹ alin. (1) din Codul Vamal, în redacția Legii nr. 324 din 23 decembrie 2013 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

2. Prevederile contestate vizează termenul de 180 de zile, maxim admisibil **dintr-o perioadă de 12 luni**, de aflare pe teritoriul Republicii Moldova a mijloacelor de transport *neînmatriculate* în Republica Moldova, în urma declarării acestora prin acțiune și plasării în regim vamal de admitere temporară, precum și achitarea obligatorie a taxei (vinietei) pentru folosirea drumurilor Republicii Moldova de către aceste autovehicule.

3. Autorul sesizării a pretins, în special, că prevederea contestată vine în contradicție cu dispozițiile articolelor 15, 16, 27, 46 și 54 din Constituție, articolelor 2, 13 și 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, articolelor 2, 16 și 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, articolului 1 din Protocolul nr. 1 și articolului 2 din Protocolul nr.

4 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

4. Prin decizia Curții Constituționale din 11 decembrie 2013 sesizarea a fost declarată admisibilă, fără a prejudicia fondul cauzei.

5. În procesul examinării sesizării Curtea Constituțională a solicitat opinia Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova și Guvernului.

6. În ședința plenară publică a Curții, sesizarea a fost susținută de avocatul parlamentar dna Aurelia Grigoriu, autorul sesizării. Parlamentul a fost reprezentat de dl Sergiu Chirică, consultant principal în cadrul Direcției juridice generale a Secretariatului Parlamentului. Guvernul a fost reprezentat de către Adrian Morărescu, șef al Direcției control al încasării obligației vamale și asistență juridică din cadrul Serviciului Vamal.

ÎN FAPT

7. La 23 decembrie 2013 Parlamentul a adoptat Legea nr. 324 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care a stabilit politica bugetar-fiscală pentru anul 2014. Prin această lege, *inter alia*, au fost operate modificări la Legea nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002, la Codul fiscal și Codul vamal, în partea ce ține de termenul de valabilitate al vinietei.

8. Astfel, potrivit Art. XXVII din Legea nr. 324, articolul 10 alin. (3) din Legea nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice a fost modificat și completat după cum urmează:

„alineatul (3):

în partea introductivă, cuvintele „pe parcursul unui an calendaristic” se înlocuiesc cu textul „**dintr-o perioadă de 12 luni**”;

9. Prin Art. IX al acestei legi, a fost modificat articolul 348⁵ din Codul fiscal:

„la alineatul (1) și alineatul (2) litera e), cuvintele „pe parcursul unui an calendaristic” se înlocuiesc cu cuvintele „**dintr-o perioadă de 12 luni**”.

10. La fel, prin Art. XX din legea menționată au fost operate modificări și la articolul 184¹ din Codul vamal al Republicii Moldova nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000, după cum urmează:

„la alineatul (1), cuvintele „pe parcursul unui an calendaristic” se înlocuiesc cu cuvintele „**dintr-o perioadă de 12 luni**”.

11. Legea nr. 324 din 23 decembrie 2013 pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 31 decembrie 2013 și a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2014.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

- *Legislația națională*

12. Prevederile relevante ale Constituției (M.O., 1994, nr. 1) sunt următoarele:

Articolul 9

Principiile fundamentale privind proprietatea

„(1) Proprietatea este publică și privată. Ea se constituie din bunuri materiale și intelectuale.

(2) Proprietatea nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăților și demnității omului.

(3) Piața, libera inițiativă economică, concurența loială sunt factorii de bază ai economiei.”

Articolul 15

Universalitatea

„Cetățenii Republicii Moldova beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.”

Articolul 16

Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 27

Dreptul la libera circulație

„(1) Dreptul la libera circulație în țară este garantat.

(2) Oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară.”

Articolul 46

Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

[...]”

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Articolul 58

Contribuții financiare

„(1) Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice.

[...]”

Articolul 132

Sistemul fiscal

„(1) Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat, ale bugetelor raioanelor, orașelor și satelor se stabilesc, conform legii, de organele reprezentative respective.

[...]”

13. Prevederile relevante ale Codului fiscal nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997 (republicat în M.O., ediție specială, 2007) sunt următoarele:

Articolul 335

Sistemul taxelor rutiere

„(1) Taxele rutiere sunt taxe percepute pentru folosirea drumurilor și/sau a zonelor de protecție a drumurilor din afara perimetrului localităților.

(2) Sistemul taxelor rutiere include:

[...]

b) taxa pentru folosirea drumurilor Republicii Moldova de către autovehiculele neînmatriculate în Republica Moldova, cu excepția celor clasificate la poziția tarifară 8703 și a remorcilor atașate la acestea, clasificate la poziția tarifară 8716;

[...]

g) taxa pentru folosirea drumurilor Republicii Moldova de către autovehiculele neînmatriculate în Republica Moldova, clasificate la poziția tarifară 8703, și de către remorcile atașate la acestea, clasificate la poziția tarifară 8716 (vinieta).

[...]"

Articolul 336 Noțiuni generale

„În sensul prezentului titlu, se definesc următoarele noțiuni generale:

[...]

14) Vinieta – taxă pentru folosirea drumurilor din Republica Moldova de către autovehiculele neînmatriculate în Republica Moldova, clasificate la poziția tarifară 8703, și de către remorcile atașate la acestea, clasificate la poziția tarifară 8716, a cărei plată se confirmă printr-un certificat valabil pe o anumită perioadă de timp.”

Articolul 348¹ Subiecții impunerii

„(1) Subiecți ai impunerii sînt persoanele fizice și persoanele juridice posesoare sau care au drept de folosință, confirmat prin actele corespunzătoare, asupra autovehiculelor clasificate la poziția tarifară 8703 și asupra remorcilor atașate la acestea, clasificate la poziția tarifară 8716, neînmatriculate în Republica Moldova și aflate în evidența unor alte state, care intră pe teritoriul Republicii Moldova sau care îl tranzitează.

(2) Nu sunt subiecți ai impunerii:

a) persoanele fizice și persoanele juridice care își plasează autovehiculele în regim vamal de import;

b) misiunile diplomatice, oficiile consulare și personalul acestora.”

Articolul 348² Obiectul impunerii

„(1) Obiect al impunerii sunt autovehiculele clasificate la poziția tarifară 8703 și remorcile atașate la acestea, clasificate la poziția tarifară 8716, neînmatriculate în Republica Moldova și aflate în evidența unor alte state, care intră pe teritoriul Republicii Moldova sau care îl tranzitează.”

Articolul 348³ Cotele impunerii

„(1) Cotele taxei se stabilesc conform anexei nr.21 la prezentul titlu, fiind exprimate în euro.

(2) În cazul în care pe teritoriul Republicii Moldova se depistează autovehicule neînmatriculate în Republica Moldova care circulă fără achitarea vinietei sau se constată că perioada de valabilitate a vinietei a fost depășită, organul de poliție sau echipa mobilă a serviciului vamal întocmește un proces-verbal de constatare a lipsei dovezii achitării taxei în cauză sau privind depășirea perioadei de valabilitate a taxei și transmite o copie a acestuia organului vamal.

(3) În cazul în care la ieșirea din țară se depistează autovehicule neînmatriculate în Republica Moldova care au circulat fără achitarea vinietai sau se constată că perioada de valabilitate a vinietai a fost depășită, organul vamal calculează taxa în cauză conform alin.(1) și nu permite trecerea frontierei de stat fără prezentarea documentului de plată ce confirmă achitarea taxei și a amenzilor.”

Articolul 348⁵

Perioada și termenele de valabilitate

„(1) Subiecții impunerii pot achita vinieta pentru o perioadă de valabilitate de 7 zile, 15 zile, 30 de zile, 90 de zile și 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni.

(2) Perioadele de valabilitate se determină astfel:

a) 7 zile – ziua corespunzătoare datei de început a valabilității și următoarele 6 zile;

b) 15 zile – ziua corespunzătoare datei de început a valabilității și următoarele 14 zile;

c) 30 de zile – ziua corespunzătoare datei de început a valabilității și următoarele 29 de zile;

d) 90 de zile – ziua corespunzătoare datei de început a valabilității și următoarele 89 de zile;

e) 180 de zile **dintr-o perioadă de 12 luni.**

[...]

(6) În cazul schimbării deținătorului autovehiculului sau al cedării dreptului de folosință asupra acestuia vinieta își menține valabilitatea.”

14. Prevederile relevante ale Codului vamal nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000 (republicat în M.O., ediție specială, 2007) sunt următoarele:

Articolul 184¹

Declararea prin acțiune a mijloacelor de transport introduse pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice

„(1) Prin derogare de la prevederile art.20, persoanele fizice rezidente și cele nerezidente au dreptul de a introduce pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, fără achitarea drepturilor de import, cu achitarea vinietai, în scopuri personale, mijloace de transport clasificate la pozițiile tarifare 8702, 8703, 8711 și remorcile atașate la acestea (poziția tarifară 8716), indiferent de termenul lor de exploatare, doar în cazul în care vor fi declarate prin acțiune și plasate pe un termen de până la 180 de zile **dintr-o perioadă de 12 luni**, cu respectarea următoarelor condiții:

a) mijloacele de transport să se afle la evidență permanentă în alte state;

b) persoanele fizice rezidente să dețină în proprietate sau să aibă drept de folosință asupra mijloacelor de transport, fapt confirmat prin actele corespunzătoare; persoanele fizice nerezidente să fie proprietari ai mijloacelor de transport și să locuiască temporar în Republica Moldova, aceste fapte fiind confirmate prin actele corespunzătoare;

c) mijloacele de transport să fie scoase de pe teritoriul vamal până la expirarea termenului acordat, conform prevederilor prezentului articol;

d) mijloacele de transport să nu fie folosite pentru prestarea serviciilor de transport al mărfurilor și al pasagerilor;

e) în cazul în care persoanelor fizice nerezidente li se acordă un alt regim de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, documentele confirmative să fie prezentate organului vamal în vederea prelungirii termenului de aflare a mijlocului de transport declarat prin acțiune, informația respectivă fiind inclusă în Registrul de stat al transporturilor.

[...]"

15. Prevederile relevante ale Legii nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice (M.O., 2002, nr. 185-189, art. 1416) sunt următoarele:

Articolul 10

Introducerea și scoaterea mijloacelor de transport auto

„[...]

(3) Persoanele fizice rezidente și cele nerezidente, prin derogare de la prevederile art.20 al Codului vamal al Republicii Moldova nr.1149-XIV din 20 iulie 2000, au dreptul de a introduce pe teritoriul Republicii Moldova mijloace de transport auto, indiferent de termenul de exploatare a acestora, doar în cazul în care vor fi declarate prin acțiune și plasate, pe un termen de până la 180 de zile **dintr-o perioadă de 12 luni**, în regimul vamal de admitere temporară, cu achitarea vinietai.

[...]"

16. Prevederile relevante ale Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024-XIV din 2 iunie 2000 (republicată în M.O., ediție specială, 2005) sunt următoarele:

Articolul 24

Cazurile de pluralitate de cetățenie

„(1) În Republica Moldova, pluralitatea de cetățenie se permite:

a) copiilor care au dobândit automat la naștere cetățenia Republicii Moldova și cetățenia unui alt stat;

b) cetățenilor săi care dețin concomitent cetățenia unui alt stat, când această cetățenie este dobândită automat prin căsătorie;

c) copiilor cetățeni ai Republicii Moldova care au dobândit cetățenia unui alt stat în urma înfierii;

d) dacă această pluralitate rezultă din prevederile acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte;

e) în cazul când renunțarea la cetățenia unui alt stat sau pierderea ei nu este posibilă sau nu poate fi rezonabil cerută;

f) în alte cazuri prevăzute de prezenta lege.

(2) În interesele republicii și în cazuri excepționale, cetățenii unor alte state pot deveni și cetățeni ai Republicii Moldova, prin decret al Președintelui Republicii Moldova, dacă nu cad sub incidența art.20 lit.a)-d).

(3) Dobândirea de către cetățeanul Republicii Moldova a cetățeniei altui stat nu atrage pierderea cetățeniei Republicii Moldova.

(4) Cetățeanul Republicii Moldova care posedă cetățenia altui stat, în raporturile cu Republica Moldova, este recunoscut numai ca cetățean al ei, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(1) lit.a)–e) și alin.(2).”

- *Legislația internațională*

17. Prevederile relevante ale Declarației Universale ale Drepturilor Omului (adoptată la New York la 10 decembrie 1948 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 217-XII din 28 iulie 1990) sunt următoarele:

Articolul 13

„1. Orice persoană are dreptul să circule liber și să-și aleagă reședința în interiorul unui stat.

2. Orice persoană are dreptul să părăsească orice țară, inclusiv țara sa, și de a reveni în țara sa.”

Articolul 17

„1. Orice persoană are dreptul la proprietate atât singură cât și în asociere cu alții.

2. Nimeni nu va fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa.”

18. Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (în continuare – *Convenția Europeană*), amendată prin protocoalele adiționale la această convenție (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XIII din 24 iulie 1997) sunt următoarele:

Protocolul nr.1 adițional la Convenție

Articolul 1

Protecția proprietății

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform

interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

Protocolul nr. 4 adițional la Convenție

Articolul 2 Libertatea de circulație

„1. Oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber și să-și aleagă în mod liber reședința sa.

2. Orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv pe a sa.

3. Exercițarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.

4. Drepturile recunoscute în paragraful 1 pot, de asemenea, în anumite zone determinate, să facă obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică.”

19. Prevederile relevante ale Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice (adoptat la New York la 16 decembrie 1966 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 217-XII din 28 iulie 1990) sunt următoarele:

Articolul 12

„1. Orice persoană care se află în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul de a circula acolo liber și de a-și alege liber reședința.

2. Orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv propria sa țară.

3. Drepturile sus-menționate nu pot face obiectul unor restricții decât dacă acestea sunt prevăzute prin lege, necesare pentru a ocroti securitatea națională, ordinea publică, sănătatea ori moralitatea publică sau drepturile și libertățile altora și sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezentul Pact.

4. Nimeni nu poate fi privat în mod arbitrar de dreptul de a intra în propria sa țară.”

Articolul 26

„Toate persoanele sunt egale în fața legii și au, fără discriminare, dreptul la o ocrotire egală din partea legii.

În această privință legea trebuie să interzică orice discriminare și să garanteze tuturor persoanelor o ocrotire egală și eficace contra oricărei discriminări, în special de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau întemeiată pe orice altă împrejurare.”

ÎN DREPT

20. Din conținutul sesizării, Curtea observă că aceasta vizează, în esență, termenul maxim admisibil de aflare pe teritoriul Republicii Moldova a mijloacelor de transport *neînmatriculate* în Republica Moldova – 180 de zile **dintr-o perioadă de 12 luni**, precum și achitarea taxei (vinietei) pentru folosirea drumurilor Republicii Moldova.

21. Astfel, sesizarea se referă la un ansamblu de elemente și principii constituționale interconexe, și anume: principiul egalității, dreptul la libera circulație și dreptul la proprietate, precum și obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și taxe la cheltuielile publice.

A. ADMISIBILITATEA

22. În conformitate cu decizia sa din 11 decembrie 2013 (a se vedea § 4), Curtea a reținut că, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, articolului 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. a) din Codul Jurisdicției Constituționale, sesizarea prezentată ține de competența Curții Constituționale.

23. Articolele 25 lit. i) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. i) din Codul Jurisdicției Constituționale abilitază avocatul parlamentar cu dreptul de a sesiza Curtea Constituțională.

24. Curtea reține că prerogativa cu care a fost investită prin articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție presupune stabilirea corelației dintre normele legislative și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației acesteia.

25. Curtea observă că obiectul controlului constituționalității îl constituie prevederile referitoare la achitarea vinietei de către persoanele fizice posesoare sau care au drept de folosință, confirmat prin actele corespunzătoare, asupra autovehiculelor clasificate la poziția tarifară 8703 și asupra remorcilor atașate la acestea, clasificate la poziția tarifară 8716, **neînmatriculate** în Republica Moldova și aflate la evidența altor state, care intră pe teritoriul Republicii Moldova sau care îl tranzitează, precum și referitoare la termenul de valabilitate al vinietei de până la 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni.

26. Curtea reține că prevederile contestate din Legea nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002, Codul fiscal și Codul vamal, în redacția Legii nr. 324 din 23 decembrie 2013, nu au mai făcut obiect al controlului constituționalității.

27. Prin urmare, Curtea apreciază că sesizarea nu poate fi respinsă ca inadmisibilă și nu există nici un temei de sistare a procesului, în conformitate cu prevederile articolului 60 din Codul Jurisdicției Constituționale.

28. Ținând cont de pretențiile și argumentele enunțate de către autorul sesizării, Curtea va examina problemele abordate prin prisma normelor

constituționale invocate, luând în considerare atât principiile consacrate în Constituție și în dreptul intern, cât și cele statuate de dreptul internațional. La fel, Curtea va aplica raționamentele expuse în jurisprudența sa anterioară și în jurisprudența Curții Europene.

29. Astfel, analizând obiectul sesizării în raport cu normele constituționale, pentru a elucida aspectele abordate în sesizare, Curtea Constituțională va opera, în special, cu prevederile articolului 27 combinat cu articolele 16 și 54 din Constituție, precum și cu prevederile articolului 46 combinat cu articolul 54 din Constituție.

B. FONDUL CAUZEI

I. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 27 COMBINAT CU ARTICOLELE 16 ȘI 54 DIN CONSTITUȚIE

30. Autorul sesizării pretinde că prevederile supuse controlului constituționalității încalcă articolul 27 din Constituție, potrivit căruia:

„(1) Dreptul la libera circulație în țară este garantat.

(2) Oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară.”

31. În opinia autorului sesizării, aceste prevederi încalcă, de asemenea, articolul 16 din Constituție, potrivit căruia:

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

32. La fel, autorul sesizării pretinde încălcarea prevederilor articolului 54 alineatele (1), (2) și (4) din Legea Supremă, potrivit cărora:

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

[...]

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

1. Argumentele autorului sesizării

33. Autorul sesizării susține că sintagma „*dintr-o perioadă de 12 luni*” cuprinsă în articolul 10 alin. (3) din Legea nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice, articolul 348⁵ alin. (1) și (2) lit. e) din Codul fiscal și articolul 184¹ alin. (1) din Codul Vamal, cu modificările ulterioare, în redacția Legii nr. 324 din 23 decembrie 2013 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, încalcă dispozițiile articolelor 16, 27 și 54 din Constituție, precum și dispozițiile unor acte internaționale la care Republica Moldova este parte.

34. Potrivit autorului sesizării, modificările operate încalcă dreptul la libera circulație al cetățenilor, ce dețin dubla cetățenie și folosesc mijloace de transport înregistrate peste hotarele țării.

35. De asemenea, modificările contravin prevederilor articolului 54 din Constituție, în ceea ce privește posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi.

36. În opinia autorului sesizării, faptul deținerii mai multor cetățenii nu poate constitui drept impediment pentru a beneficia de același tratament în statele, al căror cetățean este persoana.

37. Autorul menționează că introducerea sintagmei „*dintr-o perioadă de 12 luni*” și aplicarea aceluiași tratament în privința persoanelor fizice rezidente, inclusiv a cetățenilor cu cetățenie dublă, și a persoanelor fizice nerezidente, ce folosesc mijloace de transport neînmatriculate în Republica Moldova, constituie o ingerință în exercitarea dreptului fundamental la libera circulație.

38. Autorul sesizării invocă jurisprudența Curții Europene în materia dreptului la libera circulație, potrivit căreia prevederile art. 2 din Protocolul adițional nr. 4 la Convenția Europeană au drept scop asigurarea dreptului în spațiu, garantat oricărei persoane, de a circula pe teritoriul pe care se află, precum și de a-l părăsi, implicând și dreptul de a merge într-o țară la alegerea sa în care ar putea fi autorizat să intre, iar depozitarea unui individ de document de călătorie, cum ar fi de exemplu un pașaport, reprezintă, fără nici o îndoială, o ingerință în exercițiul liberei circulații (cauza *Peltonen vs Finlanda*, din 20 februarie 1995 și cauza *Baumann vs Franța*, din 22 mai 2001).

39. De asemenea, autorul sesizării subliniază importanța și conținutul principiului egalității, consacrat la art. 16 din Constituție, și consideră că violarea acestuia are loc atunci când se aplică un tratament diferențiat în cazuri egale fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă sau când există o disproporție între scopul urmărit și mijloacele folosite.

40. În acest context, autorul sesizării se referă la jurisprudența Curții Europene, conform căreia discriminarea poate rezulta nu numai din aplicarea unui tratament diferit unor persoane aflate în situații similare, ci și din aplicarea aceluiași tratament unor persoane aflate în situații diferite, iar

tratamentul diferențiat poate lua forma unor efecte disproporționate negative ale unei politici sau măsuri generale, care, deși este formulată în termeni neutri, practică discriminarea împotriva unui grup (cauza *D.H. vs Republica Cehă*, din 13 noiembrie 2007, cauza *Opuz vs Turcia*, din 9 iunie 2009, și cauza *Zarb Adami vs Malta*, din 20 iunie 2006).

2. Argumentele autorităților

41. Parlamentul, în opinia sa, menționează că stabilirea restricției în Codul vamal, este făcută în corespundere absolută cu prevederile art. 54 din Constituție, care permite instituirea în legislația națională a unor limitări în exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și cetățeanului în cazul în care aceste restrângeri corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale.

42. În opinia prezentată de Guvern se reține că normele legale supuse controlului de constituționalitate stabilesc regimul juridic aplicabil autovehiculelor, neavând o ingerință asupra liberei circulații a cetățenilor, iar scopul urmărit este unul legal – pentru a face distincție între mijloacele de transport auto introduse temporar pe teritoriul Republicii Moldova și cele înmatriculate.

43. Potrivit opiniei scrise a Președintelui Republicii Moldova, noile reglementări nu pot fi privite ca o îngădire a drepturilor și libertăților persoanelor rezidente, inclusiv ale persoanelor care dețin dubla cetățenie. Prevederile contestate corespund tuturor criteriilor de calitate, iar intervenția legiuitorului se înscrie în limitele admisibile ale art. 54 din Constituție.

3. Aprecierea Curții

44. Curtea reține că articolul 27 din Constituție garantează, cu titlu de principiu, dreptul cetățeanului Republicii Moldova la libera circulație în interiorul statului, precum și dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară.

45. În virtutea prevederilor coroborate ale articolelor 19 și 27 din Constituție, tuturor cetățenilor, cetățenilor străini, apatrizilor, refugiaților și beneficiarilor de protecție umanitară le este garantat dreptul la libera circulație în interiorul statului și de a ieși din țară.

46. Prin prisma instrumentelor internaționale, dreptul la libera circulație este protejat, de asemenea, de art.2 din Protocolul nr.4 la Convenția Europeană, art.12 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și art.13 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

47. În același timp, în Hotărârea nr. 7 din 5 aprilie 2011, Curtea a menționat următoarele:

„Dreptul persoanei la libera circulație, protejat de prevederile art.27 din Constituția Republicii Moldova și de instrumentele internaționale, nu face parte din

categoria drepturilor absolute, a căror restrângere se exclude. Acest drept poate fi restrâns, exercitarea lui impunând respectarea condițiilor prevăzute de lege.

[...] orice limitare a dreptului persoanei la libera circulație [...] trebuie să corespundă anumitor exigențe de ordin material și procedural, care să garanteze proporționalitatea acesteia cu scopul urmărit.

Astfel, potrivit art.54 din Constituție, exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

De asemenea, art.2 alin.3 din Protocolul nr.4 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stipulează că exercitarea dreptului la libera circulație nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.”

48. Astfel, cât privește interferența normelor supuse controlului constituționalității cu dreptul la libera circulație, consfințit de art. 27 din Constituție, Curtea atestă faptul că dispozițiile contestate nu reglementează, după obiectul lor, dreptul cetățenilor Republicii Moldova, al cetățenilor străini și apatrizilor la intrarea și ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova, implicit dreptul la libera circulație pe teritoriul Republicii Moldova, ce implică intrarea, aflarea acestora pe teritoriul statului și deplasarea în interiorul limitelor de frontieră, precum și părăsirea teritoriului Republicii Moldova.

49. Curtea reține că dispozițiile contestate vizează **termenul** maxim admisibil de valabilitate a vinietei, de 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni, al regimului de admitere temporară a mijloacelor de transport pe teritoriul Republicii Moldova, aflate la evidența permanentă a altui stat, dar care sunt deținute cu drept de proprietate sau folosință de către persoanele fizice rezidente, cetățeni ai Republicii Moldova.

50. Prin raportarea obiectului sesizării la norma constituțională enunțată, Curtea menționează că aceasta din urmă nu garantează dreptul la libera circulație a mărfurilor și bunurilor.

51. Curtea reține că normele contestate **reglementează politica vamală și fiscală**, prin raportare la achitarea vinietei pentru mijloacele de transport aflate la evidență permanentă în alte state și introduse pe teritoriul Republicii Moldova.

52. În această ordine de idei, Curtea menționează că și Legea nr. 324 din 23 decembrie 2013, prin care au fost introduse normele contestate, vizează politica bugetar-fiscală.

53. Potrivit art. 336 din Codul fiscal, vinieta reprezintă taxa pentru folosirea drumurilor din Republica Moldova de către autovehiculele **neînmatriculate** în Republica Moldova, clasificate la poziția tarifară 8703,

și de către remorcile atașate la acestea, clasificate la poziția tarifară 8716, a cărei plată se confirmă printr-un certificat valabil pe o anumită perioadă de timp.

54. Articolul 132 alin. (1) din Constituție stipulează că impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat, ale bugetelor raioanelor, orașelor și satelor se stabilesc, conform legii, de **organele reprezentative respective**.

55. Potrivit sensului articolului 132 din Constituție și articolului 2 din Codul fiscal, sistemul fiscal al Republicii Moldova reprezintă totalitatea impozitelor și taxelor, altor venituri ale bugetului public național, a principiilor, formelor și metodelor de stabilire, modificare și anulare a acestora, precum și totalitatea măsurilor ce asigură achitarea lor.

56. La fel, în conformitate cu prevederile articolului 8 alin. (1) al Legii nr. 847-XIII din 24 mai 1996 privind sistemul bugetar și procesul bugetar, veniturile bugetare se constituie din impozite, taxe, granturi și alte încasări.

57. De asemenea, Curtea reține că cetățenii, conform articolului 58 alin. (1) din Constituție, au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice. Această obligație fundamentală are un caracter deosebit și este determinată de natura publică a puterii de stat, stabilită de art. 1 și art. 2 alin.(1) din Constituție.

58. Impozitele și taxele, percepute în conformitate cu legislația fiscală, reprezintă condiția indispensabilă pentru existența statului, de aceea obligația de a plăti impozitele și taxele, fixate în art. 58 alin. (1) din Constituție, se extinde asupra tuturor contribuabililor (cetățenilor Republicii Moldova, cetățenilor străini și apartizilor, persoanelor juridice) ca o modalitate de revendicare necondiționată de către stat a drepturilor sale.

59. În Hotărârea nr.11 din 25 martie 2014 Curtea a subliniat:

„53. [...] impozitele și taxele generează veniturile necesare instituțiilor statului, dar au și un impact important asupra funcționării economiei în ansamblu, în special asupra redistribuirii resurselor economice.

54. Astfel, pentru asigurarea procesului bugetar în partea de venituri și cheltuieli statul urmează să asigure obținerea sistematică și continuă pe parcursul anului bugetar a impozitelor stabilite, precum și să întreprindă măsuri prealabile de administrare și control asupra percepției lor.”

60. Curtea menționează că limitarea dreptului de folosință asupra unor mijloace de transport înmatriculate și aflate la evidența unui stat străin, perceperea obligatorie a vinietei pentru folosirea drumurilor din Republica Moldova sunt reglementate de către unica autoritate legislativă a statului, care, în temeiul art. 66 lit. d) și art. 72 alin. (1) din Constituție, este abilitată cu dreptul și competența exclusivă de a decide regimul bunurilor introduse de către persoanele fizice pe teritoriul țării.

61. Totodată, Curtea observă că, prin modificările operate, legiuitorul a racordat normele legislației naționale la cele ale Convenției privind admiterea temporară, adoptată la Istanbul la 26 iunie 1990 și ratificată de către Republica Moldova la 5 decembrie 2008.

62. Potrivit anexei C articolului 9 alin. (2) din Convenția menționată, **mijloacele de transport de uz privat pot rămâne pe teritoriul de admitere temporară pe o perioadă continuă sau întreruptă de șase luni pentru un interval de douăsprezece luni.**

63. Din considerente de ordine publică, de securitate economică și fiscală, statul, în lumina suveranității și a independenței de care dispune, poate restricționa termenul de aflare pe teritoriul său a mijloacelor de transport aflate la evidența permanentă a altui stat, în vederea diminuării pe teritoriul său a numărului de mijloace de transport care se află la evidența altor state și sporirii acumulărilor la bugetul național, prin crearea condițiilor care să încurajeze persoanele fizice rezidente, cetățeni ai Republicii Moldova, să achite drepturile de import, costurile pentru înmatricularea mijloacelor de transport și includerea acestora în Registrul de Stat al Transportului și alte redevențe obligatorii conform legii, precum și în scopul realizării unei evidențe stricte a tuturor mijloacelor de transport care se află și circulă pe teritoriul Republicii Moldova, a persoanelor care dețin dreptul de proprietate asupra acestora sau alte drepturi reale înregistrate și regimul juridic al acestora.

64. Astfel, odată cu achitarea drepturilor de import, persoana fizică își poate folosi mijlocul de transport pe teritoriul Republicii Moldova fără nici o restrângere.

65. Responsabilitatea de a decide asupra cazurilor și gradului în care pot fi restrânse drepturile garantate de Constituție și de a asigura proporționalitatea restrângerii cu situația care a determinat-o revine legiuitorului, în limitele permise de normele constituționale.

66. Curtea concluzionează că, având în vedere competența exclusivă a Parlamentului de a decide asupra politicii interne și externe a statului, inclusiv în domeniul economic, fiscal și al ordinii publice, prin adoptarea de legi organice sau ordinare, modificările și completările operate prin Legea nr. 324 din 23 decembrie 2013 se înscriu în limitele competențelor autorității legislative.

67. Intervenția legiuitorului nu depășește limitele stabilite de articolul 54 din Constituție, restricția fiind prevăzută de lege și fiind necesară în interesele securității naționale și bunăstării economice a țării.

68. În ceea ce privește argumentele autorului sesizării privind promovarea prin normele contestate a unui tratament diferențiat între persoanele fizice rezidente, care dețin și cetățenia altui stat, și persoanele nerezidente, fiind încălcat astfel principiul egalității, instituit de articolul 16 din Constituție, Curtea reține următoarele.

69. Articolul 16 din Constituție reprezintă un principiu general, în corelare cu care se aplică drepturile și libertățile garantate de normele constituționale, nefiind admisă diferențierea cetățenilor Republicii Moldova pe baza apartenenței rasiale, etnice, lingvistice, politice, religioase, sociale, de gen sau în bază de opinie, avere sau naționalitate.

70. De asemenea, articolul 19 alin. (1) din Constituție consacră principiul, conform căruia cetățenii străini și apatrizii au aceleași drepturi și **îndatoriri** ca și cetățenii Republicii Moldova, cu excepțiile stabilite de lege.

71. Curtea observă că normele contestate nu prevăd condiții diferite, în ceea ce privește termenul maxim de aflare a mijlocului de transport în regim de admitere temporară pe teritoriul Republicii Moldova, în funcție de naționalitatea sau originea etnică a persoanei, sau în funcție de celelalte criterii prevăzute de art. 16 din Constituție. Acestea instituie același volum de drepturi și obligații, în ceea ce privește introducerea pe teritoriul statului a mijloacelor de transport aflate la evidența permanentă a altui stat, atât pentru persoanele fizice rezidente, cât și pentru persoanele fizice nerezidente.

72. Obiect al restricției legale nu-l constituie libera circulație a persoanelor fizice, ci mijloacele de transport înregistrate pe teritoriul altor state, care nu se pot afla pe teritoriul Republicii Moldova mai mult de 180 zile dintr-o perioadă de 12 luni.

73. Prin urmare, prevederile legale supuse controlului constituționalității stabilesc un tratament identic atât pentru persoanele fizice rezidente, cât și pentru persoanele fizice nerezidente, la introducerea de către acestea, pe teritoriul Republicii Moldova, a mijloacelor de transport aflate la evidență permanentă în alte state.

II. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 46 COMBINAT CU ARTICOLUL 54 DIN CONSTITUȚIE

74. Autorul sesizării pretinde că prevederile supuse controlului constituționalității încalcă articolul 46 alineatul (1) din Constituție, potrivit căruia:

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

75. În opinia autorului sesizării, aceste prevederi încalcă, de asemenea, articolul 54 din Constituție, potrivit căruia:

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

[...]

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

1. Argumentele autorului sesizării

76. În argumentarea încălcării dreptului persoanei la respectarea proprietății private, autorul sesizării se referă la substanța dreptului de proprietate, garantat de art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care include competența statului de a reglementa folosința bunurilor conform interesului general.

77. Autorul sesizării susține că, deoarece termenul de aflare pe teritoriul Republicii Moldova a mijloacelor de transport înmatriculate în alt stat este de 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni, la expirarea acestuia, mijlocul de transport urmează a fi scos de pe teritoriul statului, fiind permisă introducerea sa ulterioară doar după expirarea a 12 luni, astfel încălcându-se dreptul persoanei de folosință asupra bunului.

2. Argumentele autorităților

78. În opinia prezentată Guvernul menționează că textul de lege criticat nu conține elemente de natură să determine o încălcare a dreptului de proprietate, garantat de Constituție, iar restricția legală nu atinge existența dreptului în sine.

3. Aprecierea Curții

79. Curtea reține că articolul 46 din Constituție, articolul 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și articolul 1 din Protocolul adițional la Convenția Europeană consfințesc dreptul la proprietate privată și garantează protecția acesteia.

80. Potrivit normelor menționate, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor. Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

81. Curtea menționează că articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană cuprinde trei reguli privind protecția proprietății. În primul rând, acest articol consacră dreptul la protecția proprietății private deja dobândite, și nu reglementează dreptul de a deveni proprietar. În al doilea rând, el precizează în ce condiții o persoană poate fi privată de proprietatea sa, și anume: i) dacă există o cauză de utilitate publică; ii) dacă sunt respectate condițiile ce decurg din legea internă și din principiile generale ale dreptului internațional. În al treilea rând, el dispune că statele pot reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor sau a altor contribuții sau a amenzilor.

82. Reglementarea folosinței bunurilor cuprinde orice măsură legală a statului, prin care unei persoane nu i se permite să își utilizeze bunurile în maniera în care dorește, suferind astfel unele limitări, fără ca acestea să fie,

prin natură și prin efecte, atât de importante, încât să poată fi calificate ca o privare de proprietate.

83. În consecință, dreptul de proprietate nu este absolut, el suportă anumite limitări, fiind susceptibil de ingerințe ale statului în ceea ce privește exercitarea atributelor sale. Garantarea prin Constituție nu transformă dreptul de proprietate într-un drept nelimitat. Instituirea anumitor limite este impusă de necesitatea asigurării unui echilibru între interesele individuale și interesul general.

84. În acest sens, Curtea, în Hotărârea nr.10 din 20 iunie 2006, a menționat următoarele:

„[...] Evident, ca și în cazul altor drepturi materiale, garantate de Convenție, statul poate restrânge exercițiul dreptului de proprietate. El poate lipsi persoana de proprietate “în interesul societății și în condițiile prevăzute de lege”.

Totodată, el poate “să asigure adoptarea unor asemenea legi, pe care le consideră necesare pentru efectuarea controlului privind folosința proprietății în conformitate cu interesul general” (Hotărârea CEDO din 21.02.1986 în cauza James și alții, seria A, vol.98, pag.14.)

Curtea Europeană a remarcat de asemenea că noțiunea “interes general” este după necesitate amplă. Considerând firesc că în procesul promovării politicii sociale și economice statelor le aparține dreptul de a stabili propria marjă de apreciere a “interesului general”, Curtea a subliniat că ea va respecta hotărârea puterii legislative în problema aprecierii “interesului general”, cu excepția cazului în care hotărârea respectivă este lipsită de temei rațional. [...]”

85. Prin normele contestate se impune cu precădere o limitare pe teritoriul Republicii Moldova a folosinței bunului, asupra căruia dreptul de proprietate sau de folosință a fost dobândit pe teritoriul altui stat.

86. În același timp, Curtea reține că legiuitorul, în temeiul art. 21 alin. (1) din Codul vamal, în scopul asigurării securității economice și apărării pieței interne, a considerat oportun și justificat să prevadă un termen echitabil de 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni, care să corespundă scopului regimului vamal de admitere temporară.

87. Necesitatea folosirii și dispunerii îndelungate, pe un termen nelimitat, a mijlocului de transport introdus pe teritoriul Republicii Moldova depășește esența și conținutul instituției de admitere temporară reglementate de art. 67 din Codul vamal, care determină un anumit regim al mijloacelor de transport, având în vedere scopul operației și destinația mijloacelor de transport, precum și limitele instituționale ale vinietei, ca fiind o taxă cu caracter pecuniar, ce asigură compensarea cheltuielilor pentru folosirea drumurilor naționale.

88. Astfel, limitarea folosinței mijloacelor de transport aflate la evidență permanentă în alte state la un termen de 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni, în condițiile plasării bunului în regim de admitere temporară și cu achitarea obligatorie a vinietei în mărimea prevăzută, nu este, prin natura sa și efectele pe care le implică, o privare de proprietate.

89. În lumina celor enunțate, Curtea reține că reglementarea de către legislativ a termenului maxim admisibil de aflare pe teritoriul Republicii

Moldova a mijloacelor de transport *neînmatriculate* în Republica Moldova – 180 de zile **dintr-o perioadă de 12 luni**, nu este contrară normelor constituționale.

În temeiul articolelor 140 din Constituție, 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 6, 61, 62 lit. a) și 68 din Codul Jurisdicției Constituționale, Curtea Constituțională

HOTĂRĂȘTE:

1. ***Se respinge*** sesizarea avocatului parlamentar, dna Aurelia Grigoriu, pentru controlul constituționalității unor prevederi legale referitoare la termenul de admitere temporară pe teritoriul Republicii Moldova a mijloacelor de transport înmatriculate în străinătate.

2. ***Se recunoaște constituțională*** sintagma „*dintr-o perioadă de 12 luni*” cuprinsă în articolul 10 alin. (3) din Legea nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice, articolul 348⁵ alin. (1) și (2) lit. e) din Codul fiscal nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997 și articolul 184¹ alin. (1) din Codul vamal nr. 1149 din 20 iulie 2000, în redacția Legii nr. 324 din 23 decembrie 2013 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

3. Prezenta hotărâre este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Alexandru TĂNASE

Chișinău, 28 mai 2014
HCC nr. 16
Dosarul nr. 47a/2013